

РЕШЕНИЕ

№ 24660

гр. София, 25.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 05.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3807** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Л. С. Х., [дата на раждане] в [населено място], И.,гражданин на В.,чрез адвокат Т. Е., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица] ет.3 офис 6, против Отказ за влизане в страната №0076524005329 от 24.03.2024г.,издаден от длъжностно лице при Главна дирекция "Гранична полиция", ГПКК-Аерогара С..

Жалбоподателят твърди,че обжалваният акт е издаден от некомпетентен орган и в нарушение на закона.Също твърди,че оспорения акт не му е преведен на разбираем за него език,което е ограничило правото на защита сочи,че акта е немотивиран и необоснован,моли същият да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателя не се явява и не се представлява.Адв. Т. Е., САК,редовно упълномощена,в писмени бележки депозирани по делото,поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли оспорения акт да бъде отменен,като незаконосъобразен,претендира разноски по списък.

Ответникът–Л. Г. С. –контролиращ служител на Граничен пункт ГПКК -Аерогара С., ГПУ – С., Главна дирекция „Гранична полиция“–МВР в съдебно заседание се представлява от юрк.К.,редовно упълномощена която оспорва жалба,счита същата за

неоснователна, не претендира разноси. Депозира писмени бележки.

Административен съд – София-град, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Оспореният в настоящото производство Отказ за влизане в страната, № 0076524005329 от дата 24.03.2024г. е издаден от Л. Г. С. –контролиращ служител на Граничен пункт ГПКК-Аерогара С., след като на 24.03.2024г., в 16.43 часа на ГПКК-Аерогара С. при влизане в страната се е явил британският гражданин Л. С. Х. [дата на раждане], гражданин на В., с национален паспорт с номер №138995382, издаден в В. на 07.03.2023г. При извършената проверка на същата дата жалбоподателят е уведомен, че му се отказва влизане в страната съгласно чл. 10 ал.1 т.18 от ЗЧРБ, тъй като вече е пребивавал на територията на държави членки на ЕС повече от 90 дни в рамките на последните 180 дни при условията на безвизов режим за краткосрочно пребиваване.

Отказът е връчен на жалбоподателят на 24.03. 2024г., а жалбата до съда е подадена на 08.04.2024г./понеделник/

По делото не е спорно и се установява от представените писмени доказателства, че жалбоподателя Л. С. Х. е [дата на раждане] в [населено място], И., като същият е гражданин на В.. Същия с индивидуална адресна регистрация на Л. Х. в [община], М., И.. Представено е Удостоверение за постоянно пребиваване на Л. С. Х., Кралство И., както и доклад за трудов стаж на Л. Х., издаден от правителството на Кралство И., министерство на приобщаването, социалното осигуряване и имиграцията.

Административната преписка по издаване на оспореният акт в настоящото производство е представена в цялост от ответника.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и насочена срещу акт, който подлежи на оспорване.

В случая с оспорения акт на жалбоподателя е отказано влизане в Република Б., като правно основание е посочена разпоредбата на чл. 10 ал.1 т.18 от ЗЧРБ.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република Б. са регламентирани в Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ). Съгласно чл. 14, т. 1-т. 3 от Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници), на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, установени в член 6, параграф 1, и не спада към категориите лица, посочени в член 6, параграф 5, се отказва влизане на териториите на държавите членки, като отказа се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б, попълнен от органа, упълномощен от националното законодателство да налага отказ за влизане. Компетентният административен орган разполага с оперативната самостоятелност да

прецени, налице ли са основанията, по смисъла на чл. 10, ал. 1 или по чл. 19, ал. 1 ЗЧРБ. Лицата, на които е издаден отказ за влизане, могат да го обжалват т.е. жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган в предвидената от закона писмена форма. От представената заповед 32823-1405/22.05.2017г., е видно, че ответникът Л. Г. С. е командир на отделение при ГКПП "Аерогара С." от Гранично полицейско управление – С. при Регионална дирекция "Аерогари" – при ГД "ГП".

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ППЗЧРБ, чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република Б., не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници). Тази норма определя както компетентността на органа за издаване на акта, така и формата на издаването му. Съгласно същата, като компетентни да издават отказ за влизане в страната са определени органите за граничен контрол, а формата за издаване на акта е писмена - единен стандартен формуляр.

Отказът е обективиран в писмена форма, в утвърдения единен стандартен формуляр и съдържа всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително конкретно посочване на фактически и правни основания за издаването му, съставляващи причините за постановения отказ за влизане в страната.

В случая, оспореният отказ е издаден по утвърден единен формуляр, като причините за постановяването му са посочени – "вече е пребивавал на територията на държави членки на ЕС повече от 90 дни в рамките на последните 180 дни", поради което актът съдържа минимално изискуемото съдържание, необходимо за законосъобразността му. В обжалвания административен акт/л.13/ е налице разпоредителна част посочено е в стандартния формуляр, че засегнатият "може да обжалва в 14 дневен срок пред компетентният административен съд по реда на АПК".

Жалбоподателят е чужденец по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЧРБ, тъй като не е български гражданин. Л. С. Х., като гражданин на В., е гражданин на трета страна по смисъла на чл. 2, т. 6 от Кодекса на шенгенските граници. Съгласно посочената норма "гражданин на трета страна" означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на чл. 20, пар. 1 от ДФЕС и което не попада в обхвата на приложение на т. 5 от чл. 2, т. е. което не се ползва с правото на свободно движение съгласно правото на Съюза.

С оглед установените факти по делото, съдът констатира, че недоказано по делото остана фактическо основание, отбелязано във формуляра за отказ – издаден на жалбоподателят Л. Х., че вече е пребивавал на територията на държави членки на ЕС 90 дни в рамките на последните 180 дни, като притежател на национална виза за

краткосрочно пребиваване или при условията на безвизов режим за краткосрочно пребиваване поради следното.

Със СПОРАЗУМЕНИЕ за оттеглянето на О. кралство В. и С. И. от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия(2019/С 384 I/01)Материалноправните условия за пребиваване в приемащата държава съгласно Споразумението за оттегляне са същите като тези съгласно действащото законодателство на ЕС относно свободното движение.Видно от доказателствата по делото Л. Х. е [дата на раждане] в М. И.. Същият е гражданин на В. с постоянен адрес и право на постоянно пребиваване на територията на държава-членка на ЕС, а именно И..От жалбоподателят са представени:(Удостоверение за индивидуална адресна регистрация в [община], Кралство И.,№5-Удостоверение за регистриране на гражданин на Съюза, местен комисариат Белее-М.,Кралство И. и № 7-Удостоверение за постоянно пребиваване на Л. С. Х., Кралство И.).В съответствие с Кралски указ 240/2007г. от 16 февруари Л. Х. получил вписване в Централния регистър на чуждестранните лица към Главна дирекция „Полиция“ и Гражданската гвардия,като постоянен жител,който е гражданин на Общността в И.,считано от 24.01.1998г.В случая жалбоподателят се ползва със същите права като гражданин на ЕС.В тази връзка с оглед споразумението цитирано по горе, „персонален обхват“ чл.10 б) граждани на О. кралство, които са упражнили правото си на пребиваване в държава членка в съответствие с правото на Съюза преди края на преходния период и продължават да пребивават там след това запазват правото си на пребиваване в приемащата държава".Жалбоподателят има статут на уседналост и се ползва с правата на гражданин на ЕС за свободно движение.

С оглед установеното доколкото липсват каквито и да е било доказателства,които обективно да сочат,че към момента на постановяване на процесния акт са били налице фактически обстоятелства, релевиращи основание по чл.10, ал.1, т.18, поради което съдът приема, че упражненото от в случая административно правомощие е в нарушение на нормативно регламентирани изисквания и при неправилно приложение на материалния закон.

С оглед изложеното и поради констатираната липса на посочени фактически основания съдът намира,че обжалваният отказ за влизане в страната,с рег.№0076524005329 от дата 24.03.2024г.,издаден от контролиращ служител в ГД "Гранична полиция",ГПКК -Аерограда С. е постановен и в нарушение на материалния закон - при липса на предпоставките по чл. 10, ал. 1, т. 18 ЗЧРБ и следва да бъде отменен,като незаконосъобразен.

По разноските:

При този изход на спора, по арг.от чл.143,ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски за държавна такса за образуване на делото, в размер на 10 лв. и адвокатско възнаграждение.Неоснователно е възражението на ответника по реда на чл.78,ал.5 от ГПК за прекомерност на размера на претендираното адвокатско възнаграждение по списъка с разноски /л.81/, в размер на 1010 лв. по договор за правна защита и съдействие от 29.03.2024г. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения размерът на

минималното възнаграждение по дела по ЗЧРБ, без материален интерес, каквото е настоящото, е 1000 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Л. С. Х., [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на В., чрез адвокат Т. Е., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица] ет.3 офис 6 отказ за влизане в страната, №0076524005329 от дата 24.03.2024г. е издаден от Л. Г. С.–контролиращ служител на Граничен пункт ГПКК -Аерогара С..

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция“ да заплати на Л. С. Х., [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на В., сумата от 1010 лв. /хиляда и десет лева/разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: